

Вяра

ТРЕТА НЕДЕЛЯ НА ВЕЛИКИЯ ПОСТ - КРЪСТОПОКЛОННА, ЗА ЧЕСТНИЯ КРЪСТ

Тропарь Креста

глас 1

**Спаси, Господи, люди Твоя,/ и благослови достояние
Твое,/ победы на сопротивных даруя,// и Твое сохраняя
Крестом Твоим жительство.**

Кондак Креста

глас 7

Не ктому пламенное оружие хранит врат Едемских,/ на тыя
бо найде преславный союз, древо Крестное,/ смертное жало и
адова победа прогнася,/ предстал бо еси, Спасе мой, вопия
сущим во аде:// внидите паки в рай.

К*аква полза за човека, ако придобие*

Цял свят, а повреди на душата си?

(Марк. 8:36).

Благослови, отче!

Благочестиви християни, пророк Моисей, като направи с
тоягата си много чудеса пред фараона, изведе еврейския
народ от Египет и го преведе през Червено море, като раздели
морето на две с тоягата си. Там той потопи фараона и войската
му, като премина и удари морето на кръст и водите му се
събраха. И като ги водеше през пустинята, където нямаше
капка вода, пак с тази тояга удари скалата, от която потече
голяма река и с водите и напои жадните евреи. Но каква бе

тази тояга? Тя бе образ на спасителния животворящ Кръст Христов, който ни изведе от греха, като от Египет, потопи духовния фараон – дявола и изля над нас спасителната вода от Христовите ребра, като от скала. Този честен Кръст, който е напоен с Христовата кръв, е за християните силно и непобедимо оръжие, с което побеждават всички грехове и дяволски хитрости, както казва днешното свето Евангелие.

Евангелие от Марко, зачало 37

ТЪЛКУВАНИЕ

Рече Христос на учениците Си: който иска да върви след Мене, нека се отрече от себе си, да вземе кръста си и Ме последва. Защото, който иска да спаси душата си, ще я погуби, а който погуби душата си заради Мене и Евангелието, той ще я спаси. Защото каква полза за човека, ако придобие цял свят, а повреди на душата си? Или какъв откуп ще даде човек за душата си? Защото, който се срами от Мене и от думите Ми в тоя прелюбодееен и грешен род, и Син Човечески ще се срами от него, кога дойде в славата на Отца Си със светите Ангели. И рече им: истина ви казвам: тук стоят някои, които няма да вкусят смърт, докле не видят царството Божие, дошло в сила. (Марк. 8:34-9:1)

След като изцерил разслабления в Капернаум, Христос излязъл край морето, където намерил апостол Матей на митницата и го повикал след Себе си. После като отишъл пак в синагогата в събота и изцерил изсъхналата ръка на човека, пак отишъл на морето и преминал в Гадаринската страна, където изцерил бесния, и като се върнал от там, изцерил кръвоточивата жена, после нахранил пет хиляди души с пет хляба. И като излязъл в Кесария, почнал да предсказва Своите страдания на апостолите, как ще Го убият и как ще възкръсне

на третия ден, на което апостол Петър рекъл: „Господи, не се предавай на мъки и смърт“, а Христос му казал сърдито: „Махни се от Мене сатана, защото не мислиш за Божиите заповеди, а за човешките“, и тогава като го повикал пред всички апостоли и пред народа му рекъл: „Петре, ти Ме възпираш да не умра безчестно на кръст, но Аз ти казвам, че нито ти, нито някой друг може да се спаси, ако не умре за правдата и истината. Защото такава смърт лесно завежда човека в Небесното царство“. И Христос не казал да въвим насила след Него, а доброволно. „Който иска – рекъл – и обича доброто си, да върви след Мене, а който не иска, не го насилвам“. Защото, който отиде някъде не по своя воля, като изчака удобен момент, пак се връща обратно и тогава не е достоен за никаква награда. А когато отиде по своя воля, тогава е достоен за голяма награда. И Бог понеже е създал човека със собствена воля, за това и не насилва никого, а казва: Който иска да върви след Мене. А какво означава, да въвим след Него? Това означава: правилно да вярваме в Христа и точно да спазваме Неговите заповеди, и не само да вярваме, но ако стане нужда, радостно да пролеем и кръвта си и да претърпим страдание за Бога и за истината. Защото с живота Си Христос ни остави пример: да постъпваме и ние, като Него. За това казва: „Който Ми служи, да се отрече от себе си, да вземе кръста си и да върви след Мен, и да не се срамува и да изповядва, че Аз съм разпнатият Христос“. Защото, който вярва в Христа с ум, трябва с уста да Го изповядва пред неверниците и нечестивците. А като казал, че има някои, които няма да умрат, до като не видят Божиата слава, Христос казал това за тримата апостоли, пред които се преобрази и им показа Божествената Си слава, с която ще дойде при Второто пришествие.

ПОУЧЕНИЕ

Но, вие всички сиромаси, бъдете благодарни за това, което

имате, пък било то само едно голо здраве, и не бъдете лакоми за много, ако искате да получите вечно блаженство, което е приготвено за добрите и благодарни хора. А вие богатите не се скъпете толкова много, а отделяйте и за сиромасите от дареното ви от Бога богатство заради душите ви, та да се уподобите и вие на Христа, Който много обича сиромасите и ги нарича Свои братя (Мат. 25:40). Защото и Самият Той стана сиромас и се смири, за да ни остави пример да правим, като Него. За това сме длъжни, както Самият Той казва, да вземем кръста си и да вървим след Него, тоест да вървим по Неговите заповеди с пост, молитви, милостиня, търпение и покаяние. Защото не знаем в кой ден и час смъртта ще дойде при нас и в какво ще ни заvari, в добро или зло. Ами ти, о наша грешна душо! До кога ще лежиш заробена в мръсни грехове? Стани, стани грешна душо, вземи властта си, като кръст и покори тялото като роб, пък върви по Божиите заповеди и осъществи делата на всички добродетели, та да влезеш и ти в Божиата слава и в светлината на праведните, в Небесното царство, което е приготвено за теб преди сътворението на света от Всеблагия Бог, Нему слава във вечните векове, амин.о,

християни, виждате ли днес честния Кръст по средата на Божиата църква? Прибегнете всички към него, като под някое листно дърво на сянка и си починете от постническия труд. Тоест, погледайте този Кръст, на който Христос бе разпнат за нашите грехове, и помислете колко мъки претърпя Той на него, колко хули, присмех, обиди, плесници и заплюване, а ние, като не можем да изтърпим една горчива дума, как ще се наречем християни? Не чухте ли какво заповяда Христос днес в Евангелието? Той каза, че всеки, който иска да се нарече истински християнин, трябва да се отрече от себе си, да вземе кръста си и да върви след Него, тоест Христос иска да не жалим тялото си за правдата, но дори и да го мъчат и да го предават на смърт, пак да не се отричаме от вярата си и от правдата. А да се отречем от себе си, ще рече да се отречем от

злото в нас и от неполезните желания, които тялото иска, и да живеем чисто и безгрешно. А да вземем кръста си и да вървим след Христа, ще рече, да търпим и да постъпваме според Христовите заповеди, да не обичаме толкова много светските неща, да не се надяваме на светска слава, да не трупаме голямо богатство и така нататък. А да бъдем като апостолите, които ни показаха пътя към спасението ни. Защото оставиха всичко и постъпваха точно според Христовите заповеди. И не само те, но и всички светии и праведници, мъже и жени, които претърпяха различни мъчения и смърт за Христа. За това, който не предаде душата си на смърт за вярата и правдата, не може да се спаси. Блажен е наистина този, който се предаде на смърт за Христа, защото лесно получава Небесното царство. Блажен е, който се отрече от светските дела, защото има Бога в себе си и като умре, отива в безкрайно веселие. Блажен е който не се лакоми да събира много, а живее по апостолски. Защото те нямаха нищо, а се хвалеха, че имат всичко: *„нямаме нищо, а всичко притежаваме“* (2 Кор. 6:10). Защото който изостави богатството си и стане сиромаш заради Бога, няма желание за светските гнили неща, а цялата му надежда е свързана с вечните Божии блага и с тази надежда получава радост, вместо всичките светски блага, които няма. Защото, който няма нищо в своя власт, той няма и желание за нищо, а който няма желание за нищо, е най-богат и по-блажен от богатите. Защото при богатия колкото повече се увеличава имуществото му, толкова повече се увеличава и желанието му за още, за това той е по-беден и от сиромаш. А който е благодарен, за многото или малкото, което има е най-богат и най-блажен.